

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัย เรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการระลึกทันทีหลังการฟังข้อความภาษาอังกฤษ การใช้กลวิธีในการเรียนภาษาอังกฤษ และความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับวิธีการฟังแตกต่างกัน มีวัตถุประสงค์ในการวิจัย ดังนี้

1. เพื่อศึกษาความสามารถในการระลึกทันทีหลังการฟังข้อความภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับวิธีการฟังแตกต่างกัน 3 แบบ คือ แบบที่ 1 ฟังจำนวน 1 ครั้ง แล้วเขียนบันทึก แบบที่ 2 ฟังจำนวน 2 ครั้ง แล้วเขียนบันทึก และ แบบที่ 3 ฟังจำนวน 1 ครั้ง แล้วเขียนบันทึก ไม่มีการเก็บแบบบันทึก แล้วฟังซ้ำอีกครั้ง แล้วเขียนบันทึกใหม่
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการระลึกทันทีหลังการฟังข้อความภาษาอังกฤษกับการใช้กลวิธีในการเรียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับวิธีการฟังแตกต่างกัน
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการระลึกทันทีหลังการฟังข้อความภาษาอังกฤษกับความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับวิธีการฟังแตกต่างกัน
4. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการระลึกทันทีหลังการฟังข้อความภาษาอังกฤษ การใช้กลวิธีในการเรียนภาษาอังกฤษ และความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับวิธีการฟังแตกต่างกัน

ตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร ซึ่งได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างประชากรแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) โรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่พิเศษจาก 3 เขตพื้นที่การศึกษา มาเขตพื้นที่ละ 1 โรงเรียน จากนั้นเลือกห้องเรียนแผนการเรียนวิทยาศาสตร์ – คณิตศาสตร์ ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จากโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 3 โรงเรียน มาโรงเรียนละ 3 ห้องเรียน ที่นักเรียนมีค่ามัธยฐานคะแนนสอบปลายภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2545 วิชาภาษาอังกฤษ ๑019 ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ต่อจากนั้นผู้วิจัยสุ่มโดยใช้วิธีจับฉลากนักเรียน 3 ห้อง ในแต่ละโรงเรียน ได้นักเรียนห้องหนึ่งเป็นกลุ่มที่ได้รับวิธีการฟังแบบที่ 1 ฟังจำนวน 1 ครั้ง แล้วเขียนบันทึก อีกห้องหนึ่งเป็นกลุ่มที่ได้รับวิธีการฟังแบบที่ 2 ฟังจำนวน 2 ครั้ง แล้วเขียนบันทึก และอีกห้องหนึ่งเป็นกลุ่มที่ได้รับวิธีการฟังแบบที่ 3 ฟังจำนวน

1 ครั้ง แล้วเขียนบันทึก ไม่มีการเก็บแบบบันทึก แล้วฟังซ้ำอีกครั้ง แล้วเขียนบันทึกใหม่ ตัวอย่าง ประชากรที่ทำการศึกษา กลุ่มที่ได้รับวิธีการฟังแบบที่ 1 มีจำนวน 134 คน แบบที่ 2 มีจำนวน 130 คน และแบบที่ 3 มีจำนวน 140 คน รวมเป็นจำนวนตัวอย่างประชากรทั้งสิ้น 404 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย

1. แบบสอบวัดความสามารถในการระลึกทันทีหลังการฟังข้อความภาษาอังกฤษ ที่ผู้วิจัย ได้สร้างขึ้นโดยดัดแปลงจากแนวคิดของ Taylor (1993 : 1711A) ซึ่งประกอบด้วย แถบบันทึกเสียง ข้อความภาษาอังกฤษประเภทเรื่องเล่าที่มีความยาวในการฟัง 2 นาที และแบบบันทึกสิ่งที่จดจำได้ จากการฟังหลังจากที่ได้รับวิธีการฟัง 3 แบบ คือ วิธีการฟังแบบที่ 1 ฟังจำนวน 1 ครั้ง แล้วเขียน บันทึก วิธีการฟังแบบที่ 2 ฟังจำนวน 2 ครั้ง แล้วเขียนบันทึก และวิธีการฟังแบบที่ 3 ฟังจำนวน 1 ครั้ง แล้วเขียนบันทึก ไม่มีการเก็บแบบบันทึก แล้วฟังซ้ำอีกครั้ง แล้วเขียนบันทึกใหม่ แบบสอบ วัดความสามารถในการระลึกทันทีหลังการฟังข้อความภาษาอังกฤษได้รับการตรวจสอบความ ครอบคลุมของเนื้อหาและความถูกต้องในการใช้ภาษาจากผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่าน

2. แบบสอบถามการใช้กลวิธีในการเรียนภาษาอังกฤษ ที่ผู้วิจัยได้ดัดแปลงมาจากแบบ สำรวจเกี่ยวกับกลวิธีในการเรียนภาษา Strategy Inventory for Language Learning (SILL) : Version 7.0 ของ Oxford (1990 : 293-300) แบบสอบชุดนี้เป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ของลิเคอร์ท (Likert) ซึ่งประกอบด้วยข้อความที่ถามถึงระดับการปฏิบัติ เกี่ยวกับกลวิธีในการเรียนภาษาอังกฤษ โดยแยกกลวิธีต่าง ๆ ออกเป็น 6 ด้าน ได้แก่ กลวิธีการจำ อย่างมีประสิทธิภาพ จำนวน 9 ข้อ กลวิธีการใช้กระบวนการทางความคิด จำนวน 14 ข้อ กลวิธี การชดเชยข้อบกพร่องในการใช้ภาษา จำนวน 6 ข้อ กลวิธีการจัดระบบและประเมินการเรียน จำนวน 9 ข้อ กลวิธีด้านจิตพิสัย จำนวน 6 ข้อ กลวิธีด้านสังคม จำนวน 6 ข้อ รวมข้อคำถามทั้งหมด จำนวน 50 ข้อ แบบสอบถามการใช้กลวิธีในการเรียนภาษาอังกฤษได้รับการตรวจสอบความ ครอบคลุมของเนื้อหาและความถูกต้องในการใช้ภาษาจากผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่าน และได้ นำไปทดลองใช้เพื่อหาค่าความเที่ยง ปรากฏว่า ได้ค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.92

3. แบบสอบวัดความสามารถทางภาษาอังกฤษ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยยึดจุดประสงค์ การเรียนรู้ และเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษหลัก 13-14 (๑019 – ๑0110) แบบสอบมีจำนวน 71 ข้อ แบ่งเป็นแบบสอบทักษะฟัง 20 ข้อ แบบสอบทักษะพูด 20 ข้อ แบบสอบทักษะอ่าน 20 ข้อ และแบบสอบทักษะเขียน 11 ข้อ โดยเป็นแบบสอบแบบปรนัย จำนวน 65 ข้อ และแบบสอบ แบบอัตนัย จำนวน 6 ข้อ แบบสอบวัดความสามารถทางภาษาอังกฤษได้รับการตรวจสอบ ความครอบคลุมของเนื้อหาและความถูกต้องในการใช้ภาษาจากผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่าน และได้ นำไปทดลองใช้และปรับปรุง 2 ครั้ง ได้แบบสอบแบบปรนัยที่มีความเที่ยง เท่ากับ

0.91 และแบบสอบแบบอัตนัยที่มีความเที่ยง เท่ากับ 0.94 โดยข้อสอบแบบปรนัย 65 ข้อ มีค่าระดับความยากอยู่ระหว่าง 0.21 – 0.80 และค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.21 – 0.82 ส่วนข้อสอบแบบอัตนัย จำนวน 6 ข้อ มีค่าระดับความยากอยู่ระหว่าง 0.21 – 0.74 และค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.37 – 0.63

ผู้วิจัยนำแบบสอบวัดความสามารถในการระลึกทันทีหลังการฟังข้อความภาษาอังกฤษแบบสอบถามการใช้กลวิธีในการเรียนภาษาอังกฤษ และแบบสอบวัดความสามารถทางภาษาอังกฤษไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างประชากรทั้ง 3 กลุ่ม แล้วนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์หาค่ามัชฌิมเลขคณิต ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์-พหุคูณ

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร ในกลุ่มที่ได้รับวิธีการฟังแบบที่ 3 ฟังจำนวน 1 ครั้ง แล้วเขียนบันทึก ไม่มีการเก็บแบบบันทึก แล้วฟังซ้ำอีกครั้ง แล้วเขียนบันทึกใหม่ มีความสามารถในการระลึกทันทีหลังการฟังข้อความภาษาอังกฤษสูงที่สุด รองลงมาคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในกลุ่มที่ได้รับวิธีการฟังแบบที่ 2 ฟังจำนวน 2 ครั้ง แล้วเขียนบันทึก และกลุ่มที่ได้รับวิธีการฟังแบบที่ 1 ฟังจำนวน 1 ครั้ง แล้วเขียนบันทึก โดยมีความสามารถในการระลึกทันทีหลังการฟังข้อความภาษาอังกฤษ โดยเฉลี่ย เท่ากับ 43.78 36.85 และ 28.08 ตามลำดับ

2. มีความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการระลึกทันทีหลังการฟังข้อความภาษาอังกฤษกับการใช้กลวิธีในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับวิธีการฟังแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยความสามารถในการระลึกทันทีหลังการฟังข้อความภาษาอังกฤษกับการใช้กลวิธีในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนในกลุ่มที่ได้รับวิธีการฟังแบบที่ 3 มีความสัมพันธ์สูงสุด รองลงมาคือ ความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการระลึกทันทีหลังการฟังข้อความภาษาอังกฤษกับการใช้กลวิธีในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนในกลุ่มที่ได้รับวิธีการฟังแบบที่ 2 และความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการระลึกทันทีหลังการฟังข้อความภาษาอังกฤษกับการใช้กลวิธีในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนในกลุ่มที่ได้รับวิธีการฟังแบบที่ 1 ซึ่งมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .324 .270 และ .236 ตามลำดับ โดยตัวแปรทุกคู่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. มีความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการระลึกทันทีหลังการฟังข้อความภาษาอังกฤษกับความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับวิธีการฟังแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยความสามารถในการระลึกทันทีหลังการฟังข้อความภาษาอังกฤษกับความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักเรียนในกลุ่มที่ได้รับวิธีการฟังแบบที่ 3 มีความสัมพันธ์สูงสุด รองลงมาคือ ความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการระลึกทันทีหลังการฟังข้อความภาษาอังกฤษกับความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักเรียนในกลุ่มที่ได้รับวิธีการฟังแบบที่ 1 และความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการระลึกทันทีหลังการฟังข้อความภาษาอังกฤษกับความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักเรียนในกลุ่มที่ได้รับวิธีการฟังแบบที่ 2 ซึ่งมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .635 .446 และ .396 ตามลำดับ โดยตัวแปรทุกคู่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. มีความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการระลึกทันทีหลังการฟังข้อความภาษาอังกฤษ การใช้กลวิธีในการเรียนภาษาอังกฤษ และความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับวิธีการฟังแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยความสามารถในการระลึกทันทีหลังการฟังข้อความภาษาอังกฤษ การใช้กลวิธีในการเรียนภาษาอังกฤษ และความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักเรียนในกลุ่มที่ได้รับวิธีการฟังแบบที่ 3 มีความสัมพันธ์สูงสุด รองลงมาคือ ความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการระลึกทันทีหลังการฟังข้อความภาษาอังกฤษ การใช้กลวิธีในการเรียนภาษาอังกฤษ และความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักเรียนในกลุ่มที่ได้รับวิธีการฟังแบบที่ 2 และความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการระลึกทันทีหลังการฟังข้อความภาษาอังกฤษ การใช้กลวิธีในการเรียนภาษาอังกฤษ และความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักเรียนในกลุ่มที่ได้รับวิธีการฟังแบบที่ 1 ซึ่งมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ เท่ากับ .661 .512 และ .448 ตามลำดับ

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยดังกล่าว มีประเด็นสำคัญที่นำมาอภิปรายได้ ดังนี้

1. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร ในกลุ่มที่ได้รับวิธีการฟังแบบที่ 3 ฟังจำนวน 1 ครั้ง แล้วเขียนบันทึก ไม่มีการเก็บแบบบันทึก แล้วฟังซ้ำอีกครั้ง แล้วเขียนบันทึกใหม่ มีความสามารถในการระลึกทันทีหลังการฟังข้อความภาษาอังกฤษสูงสุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะกลุ่มที่ได้รับวิธีการฟังแบบที่ 3 มีโอกาสฟังและเขียนบันทึกมากกว่ากลุ่มที่ได้รับวิธีการฟังแบบที่ 1 ถึงแม้ว่ากลุ่มที่ได้รับวิธีการฟังแบบที่ 3 และแบบที่ 2 มีโอกาสฟังข้อความจำนวนครั้งเท่ากัน คือ 2 ครั้ง แต่กลุ่มที่ได้รับวิธีการฟังแบบที่ 3

มีโอกาสเขียนบันทึกมากกว่ากลุ่มที่ได้รับวิธีการฟังแบบที่ 2 ซึ่งอาจเป็นเหตุให้กลุ่มที่ได้รับวิธีการฟังแบบที่ 3 มีความสามารถในการระลึกทันทีหลังการฟังข้อความสูงกว่ากลุ่มที่ได้รับวิธีการฟังแบบที่ 2 ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ Taylor (1993: 1711A) ที่พบว่า กลุ่มที่ได้ฟังข้อความ 2 ครั้งแล้วเขียนบันทึก 1 ครั้ง มีความสามารถในการระลึกทันทีหลังการฟังข้อความสูงกว่า กลุ่มที่ฟังข้อความ 1 ครั้ง แล้วเขียนบันทึก ไม่มีการเก็บแบบบันทึก แล้วจึงฟังข้อความเดิมเป็นครั้งที่ 2 แล้วเขียนบันทึกอีกครั้งหนึ่ง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะในงานวิจัยนี้ นักเรียนได้มีเวลามากพอในการเขียนบันทึก เพราะในการเขียนบันทึกนักเรียนจำเป็นต้องใช้เวลาในการประมวลข้อมูลต่าง ๆ ที่ได้รับฟังจากสิ่งเร้าซึ่งเป็นเสียง ถ่ายทอดออกมาเป็นลายลักษณ์อักษรตามสิ่งที่ตนเองสามารถระลึกได้ทันทีหลังการฟัง การมีเวลามากพอในการเขียนบันทึกหลังการฟังครั้งแรก จึงอาจช่วยให้นักเรียนสามารถเขียนบันทึกสิ่งที่ระลึกได้ทันทีได้มากขึ้น ซึ่งถ้านักเรียนมีเวลาในการเขียนบันทึกที่จำกัดเกินไปนักเรียนอาจเขียนบันทึกสิ่งที่ระลึกได้ไม่เต็มที่ ดังนั้น เมื่อนักเรียนในกลุ่มที่ได้รับวิธีการฟังแบบที่ 3 มีโอกาสฟังข้อความเดิม และเขียนบันทึกสิ่งที่ระลึกได้ทันทีอีกครั้ง นักเรียนมีเวลาในการประมวลข้อมูลมากขึ้น ย่อมทำให้สามารถจดจำข้อมูลต่าง ๆ ได้มากขึ้น นอกจากนี้ การให้เวลานักเรียนในการเขียนมากพอ ยังช่วยเอื้อประโยชน์ให้นักเรียนในกลุ่มนี้มีเวลามากพอที่จะใช้บันทึกในครั้งแรกมาช่วยกระตุ้นการระลึกข้อมูลได้มากขึ้น จึงอาจเป็นเหตุให้นักเรียนกลุ่มนี้สามารถเขียนบันทึกสิ่งที่ระลึกได้ทันทีได้มากกว่ากลุ่มอื่น ๆ ดังที่ Carter และ Van Mater (1975: 900-904) ได้กล่าวว่า "การที่ผู้เขียนได้ทบทวนสิ่งที่บันทึกไว้เป็นการชี้แนะให้ผู้เขียนนึกถึงสิ่งที่ขาดหายไปในวันบันทึก" ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Henk และ Stahl (1985, cited in Beecher, 1989) ที่พบว่า การทบทวนบันทึกที่เขียนไว้ทำให้การระลึกดีขึ้น

2. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร ในกลุ่มที่ได้รับวิธีการฟังแบบที่ 1 ฟังจำนวน 1 ครั้ง แล้วเขียนบันทึกมีความสามารถในการระลึกทันทีหลังการฟังข้อความภาษาอังกฤษต่ำสุด สอดคล้องกับผลการวิจัยของ Taylor (1993: 1711A) ที่พบว่า กลุ่มที่ได้ฟังข้อความจำนวน 1 ครั้ง แล้วเขียนบันทึกมีความสามารถในการระลึกทันทีหลังการฟังข้อความภาษาสเปนต่ำสุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการฟังเป็นการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้ฟังและสิ่งที่ฟังที่เกิดขึ้นอย่างทันทีทันใด และผู้ฟังไม่สามารถเรียกข้อมูลที่ได้รับกลับมาฟังใหม่ได้ (Rubin, 1980 cited in Bernhard and James, 1987: 69) นอกจากนี้ ยังมีตัวแปรสำคัญที่มีผลต่อความสามารถในการฟังอื่น ๆ เป็นต้นว่า สำเนียง จังหวะการพูด (Richards, 1983: 225) ซึ่งผู้ฟังอาจไม่คุ้นเคย โดยเฉพาะการฟังในการวิจัยนี้เป็นการฟังจากแถบบันทึกเสียงโดยที่ไม่เห็นสีหน้าและท่าทางของผู้พูด และไม่มีปฏิสัมพันธ์กับผู้พูด ทำให้ผู้ฟังต้องตั้งใจและมีสมาธิในการฟังอย่างมาก อีกประการหนึ่ง จากผลการวิจัยที่พบว่า กลุ่มที่ได้รับวิธีการฟังแบบที่ 2 และแบบที่ 3 มีความสามารถในการระลึกทันทีหลังการฟังข้อความภาษาอังกฤษ

สูงกว่ากลุ่มที่ได้รับวิธีการฟังแบบที่ 1 อาจเป็นเพราะกลุ่มที่ได้รับวิธีการฟังแบบที่ 2 และแบบที่ 3 มีโอกาสฟังข้อความจำนวนครั้งมากกว่ากลุ่มที่ได้รับวิธีการฟังแบบที่ 1 สอดคล้องกับผลการวิจัยของ Howe (1970: 214-219) ที่พบว่า จำนวนครั้งในการฟังมีผลต่อการจำเนื้อเรื่อง โดยตัวอย่างประชากรสามารถจำเนื้อเรื่องได้มากเมื่อจำนวนครั้งที่ฟังมากขึ้น

3. จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการระลึกทันทีหลังการฟังข้อความภาษาอังกฤษกับการใช้กลวิธีในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับวิธีการฟังแตกต่างกัน พบว่า มีความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการระลึกทันทีหลังการฟังข้อความภาษาอังกฤษกับการใช้กลวิธีในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับวิธีการฟังแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ ผลการวิจัยสอดคล้องกับผลการวิจัยของ Wilberchied (1998: 1497A) ที่พบว่า ความสามารถในการระลึกทันทีหลังการฟังข้อความมีความสัมพันธ์กับการใช้กลวิธีในการเรียนภาษา ทั้งนี้อาจเป็นเพราะในการระลึกทันทีหลังการฟัง ผู้ที่ระลึกทันทีจำเป็นต้องใช้กลวิธีในการเรียนภาษาต่าง ๆ ช่วยในการจำ ดังที่ Klausmeir (1985, อ้างถึงใน ทิศนา แคมมณี, 2545: 85) ได้ชี้ให้เห็นว่า หากมนุษย์ต้องการเก็บข้อมูลสิ่งเร้าไว้ในความจำระยะสั้นเพื่อไว้ใช้ชั่วคราว มนุษย์จำเป็นต้องใช้เทคนิคต่าง ๆ ช่วยในการจำ ดังนั้น ผู้ที่ใช้กลวิธีในการเรียนภาษามาก ย่อมจะมีความสามารถในการระลึกทันทีหลังการฟังข้อความสูง เป็นไปตามข้อสรุปของ Rost (1994: 142) ที่ว่า การที่ผู้ฟังจะประสบความสำเร็จในการฟัง ผู้ฟังต้องใช้กลวิธีในการเรียนภาษาในปริมาณที่มากและหลากหลาย

4. จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการระลึกทันทีหลังการฟังข้อความภาษาอังกฤษกับความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับวิธีการฟังแตกต่างกัน พบว่า มีความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการระลึกทันทีหลังการฟังข้อความภาษาอังกฤษกับความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับวิธีการฟังแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ ผลการวิจัยสอดคล้องกับผลการวิจัยของ Wilberchied (1998: 1497A) และ Taylor (1993: 1711A) ที่พบว่า ความสามารถในการระลึกทันทีหลังการฟังข้อความมีความสัมพันธ์กับความสามารถทางภาษา และเป็นไปตามแนวคิดของ Peterson (1991: 106) ที่ว่า การฟังถือได้ว่าเป็นกุญแจสำคัญของความสำเร็จที่จะนำไปสู่ความสามารถทางภาษา ดังนั้น ผู้ที่มีความสามารถในการระลึกทันทีหลังการฟังข้อความสูง ซึ่งก็คือความสามารถในการฟัง จึงสามารถเรียนรู้ทักษะทางภาษาได้ดี และมีความสามารถทางภาษาสูง สอดคล้องกับผลการวิจัยของ Feyten (1991: 173-180) ที่พบว่า ความสามารถในการฟังมีความสัมพันธ์กับความสามารถทางภาษา

5. จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการระลึกทันทีหลังการฟังข้อความภาษาอังกฤษ การใช้กลวิธีในการเรียนภาษาอังกฤษ และความสามารถทางภาษาอังกฤษของ

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับวิธีการฟังแตกต่างกัน พบว่า มีความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการระลึกทันทีหลังการฟังข้อความภาษาอังกฤษ การใช้กลวิธีในการเรียนภาษาอังกฤษ และความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับวิธีการฟังแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ ผลการวิจัยสอดคล้องกับผลการวิจัยของ Wilberchied (1998: 1497A) ที่พบว่า มีความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการระลึกทันทีหลังการฟังข้อความ การใช้กลวิธีในการเรียนภาษา และความสามารถทางภาษา ทั้งนี้อาจเป็นเพราะงานวิจัยนี้ได้ให้นักเรียนฟังข้อความที่เป็นประโยคต่อเนื่อง การที่จะสามารถระลึกข้อความที่เป็นประโยคต่อเนื่องเป็นเรื่องราวเดียวกัน นักเรียนต้องใช้กลวิธีในการเรียนภาษาต่าง ๆ มาช่วยมาก ซึ่งจากงานวิจัยของ มยุรี บุญมาทน (2543: บทคัดย่อ) พบว่า ช่วงความจำระยะสั้นด้านภาษาของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในด้านการจำประโยคภาษาอังกฤษใด ๆ มีความยาวโดยเฉลี่ยเท่ากับ 5 คำเท่านั้น ดังนั้น ผู้ที่มีความสามารถในการระลึกทันทีหลังจากฟังข้อความสูง ย่อมมีปริมาณในการใช้กลวิธีในการเรียนภาษามาก และจากงานวิจัยของ อัญชลี ประวิตรานุรักษ์ (2537: บทคัดย่อ) พบว่า การใช้กลวิธีในการเรียนภาษามีความสัมพันธ์กับความสามารถทางภาษา ดังนั้น ความสามารถในการระลึกทันทีหลังการฟังข้อความภาษาอังกฤษ การใช้กลวิธีในการเรียนภาษาอังกฤษ และความสามารถทางภาษาอังกฤษย่อมต้องมีความสัมพันธ์กัน

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะสำหรับผู้ผลิตตำราเรียนภาษาอังกฤษ

จากผลการวิจัยที่พบว่า มีความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการระลึกทันทีหลังการฟังข้อความภาษาอังกฤษ การใช้กลวิธีในการเรียนภาษาอังกฤษ และความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับวิธีการฟังแต่ละแบบ ผู้ผลิตตำราเรียนภาษาอังกฤษควรให้ความสำคัญกับทักษะฟังให้มากขึ้น โดยเพิ่มกิจกรรมการฟังซึ่งให้นักเรียนฟังแล้วเขียนบันทึกสิ่งที่ระลึกได้ทันทีจากการฟัง โดยเฉพาะวิธีการฟังแบบที่ 3 เนื่องจากช่วยให้นักเรียนระลึกได้ดีที่สุด เพื่อช่วยให้นักเรียนและผู้สอนได้ใช้กิจกรรมดังกล่าวในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ อันจะส่งผลให้ผู้เรียนพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษและการใช้กลวิธีในการเรียนภาษาอังกฤษให้ดียิ่งขึ้น

2. ข้อเสนอแนะสำหรับครูผู้สอนภาษาอังกฤษ

2.1 จากผลการวิจัยที่พบว่า นักเรียนกลุ่มที่ได้รับวิธีการฟังแบบที่ 2 ฟังจำนวน 2 ครั้ง แล้วเขียนบันทึก และกลุ่มที่ได้รับวิธีการฟังแบบที่ 3 ฟังจำนวน 1 ครั้ง แล้วเขียนบันทึก ไม่มีการเก็บแบบบันทึก แล้วฟังซ้ำอีกครั้ง แล้วเขียนบันทึกใหม่ มีความสามารถในการระลึกทันทีหลังการฟังข้อความภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนกลุ่มที่ได้รับวิธีการฟังแบบที่ 1 ฟังจำนวน 1 ครั้งแล้วเขียนบันทึก ทั้ง ๆ ที่นักเรียนกลุ่มนี้มีความสามารถทางภาษาอังกฤษสูงกว่า ดังนั้นในการระลึกทันทีหลังการฟัง ครูจึงควรให้นักเรียนฟังมากกว่า 1 ครั้ง เพื่อจะช่วยให้ให้นักเรียนมีโอกาสในการประมวลข้อมูลมากขึ้น ซึ่งจะส่งผลให้เกิดการเรียนรู้มากขึ้นกว่าการฟังเพียงครั้งเดียว เนื่องจากการฟังภาษาอังกฤษเป็นทักษะที่ยากและเร็ว ผู้เรียนจำเป็นต้องใช้เวลามากพอในการฟังเพื่อให้เกิดความคุ้นเคยกับการออกเสียงและความเร็วในการพูดของผู้พูด และประเภทของข้อความ จึงจะสามารถจำและเข้าใจสิ่งที่ฟังได้

2.2 จากผลการวิจัยที่พบว่า นักเรียนกลุ่มที่ได้รับวิธีการฟังแบบที่ 3 ฟังจำนวน 1 ครั้ง แล้วเขียนบันทึก ไม่มีการเก็บแบบบันทึก แล้วฟังซ้ำอีกครั้ง แล้วเขียนบันทึกใหม่ มีความสามารถในการระลึกทันทีหลังการฟังข้อความภาษาอังกฤษสูงสุด ดังนั้น ครูจึงควรให้นักเรียนเขียนบันทึกหลังการฟัง โดยให้นักเรียนเขียนบันทึกมากกว่า 1 ครั้ง ซึ่งการเขียนบันทึกถือเป็นกลวิธีในการเรียนภาษากลวิธีหนึ่งซึ่งช่วยให้นักเรียนสามารถระลึกสิ่งที่ได้ฟังมากขึ้น อันจะส่งผลให้นักเรียนมีความสามารถในการระลึกทันทีหลังการฟังสูงขึ้นและใช้กลวิธีในการเรียนภาษามากขึ้นด้วย

3. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

3.1 ควรมีการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการระลึกทันทีหลังการฟังข้อความภาษาอังกฤษ การใช้กลวิธีในการเรียนภาษาอังกฤษ และความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักเรียนในระดับชั้นอื่น ๆ เพื่อจะได้ข้อมูลที่สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

3.2 ควรมีการศึกษาผลของการใช้ข้อความที่มีประเภทที่แตกต่างกันต่อความสามารถในการระลึกทันทีหลังการฟังข้อความภาษาอังกฤษ เพื่อเป็นข้อมูลในการสร้างกิจกรรมการฟังและการระลึกทันทีหลังการฟังข้อความ

3.3 ควรมีการศึกษาความสามารถในการระลึกทันทีหลังการฟังข้อความภาษาอังกฤษ โดยใช้การพูดในการระลึกทันทีแทนการเขียนซึ่งใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เพื่อจะได้เป็นข้อมูลในการพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษของผู้เรียน

3.4 ควรมีการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการระลึกทันทีหลังการฟังข้อความภาษาอังกฤษ กับตัวแปรอื่น ๆ เช่น ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษให้ดียิ่งขึ้น